

ligge nærmere end at lade den midlertidige Tilstand blive staaende. Ved at gaae ud over denne giver man Pengemidler fra sig, som man siden ikke kan vinde ind igjen. Det er intet Under, at man paa Island kan være meget tilbøielig til at synes, at Lønningerne ikke ere høie nok, naar man forlanger dem høiere af en Andens Lomme. Vi maae vel huske paa, at Betragtningen af disse Lønningsforhold bliver en ganske eiendommelig, saalænge vi ikke ere komne til en vis Affindelse med Island angaaende en vis Sum. Jeg er fuldkommen overbevist om, at naar Island først havde en vis bestemt Sum, indepfor hvilken den skulde sørge for sine egne Udgifter, saa vilde den see Sagen anderledes. Der er stor Forskjel paa, naar man skal give Penge ud af sin egen Lomme, og naar man har Raadighed over en Andens Lomme. Der er jo delikate Folk, som kun tage Lidt af en Andens Lomme, men vi have sjelden i Bevillingsforhold truffet den Slags delikate Folk; Folk ere tværtimod i Almindelighed meget tilbøielige til at forlange Mere, end de kunne faae, og det er sjelden Tilfældet, at de blive staaende ved det, de med Rimelighed kunne faae; men det er jo ogsaa behageligt at lade Andre være dem, der skulle knappe af, trække paa Skuldrene og sige: „Vi kunne ikke faae dem til at gaae ind derpaa.“

Rimestad: Naar den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (N. Hage) har erklæret, at han ikke vidste, om Noget her i Thinget havde Kundskab om, hvilke Principer der være opstillede i Althinget, saa synes mig, det havde været fornuftigere, om han heller ikke selv havde indladt sig paa at tale om denne Sag; da han imidlertid har gjort det, er han gaaet langt over sine Kræfter.

Da ingen Flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Lovudkastets § 1 saalydende:

Stiftamtmanden og Biskoppen lønnes hver med 2,800 Rbd. med et Tillæg af 200 Rbd. for hver 5 Aars Tjeneste; dog at Sagen ikke overstiger 3,400 Rbd. Derhos tilstaaes den Først-

nævnte 400 Rbd. aarlig, hvoraf dog ingen Pension beregnes. Amtmændene i Nord- og Øst-Amtet samt i Vestamtet lønnes hver med 2,000 Rbd. aarlig, hvorhos der tilstaaes dem et Tillæg af 200 Rbd. aarlig for hver 5 Aars Tjeneste; dog kan Sagen ikke overstige 2,800 Rbd.

Desuden tillægges, ligesom hidtil, saavel Biskoppen som Amtmanden i Vestamtet en Godtgjørelse af 200 Rbd. aarlig hver, istedetfor fri Bolig.

Landfogden lønnes med 1,000 Rbd. aarlig, hvorhos han fremdeles beholder den ham hidtil tillagte Hunsleiehjælp af 150 Rbd. aarlig. for kastedes med 57 Stemmer mod 1.

Som Følge af denne Afstemning vare Ud-kastets øvrige Paragrapher bortfaldne.

2) Justitsministerens Endringsfor-slag:

Lov af 30te December 1858 om Udbetaling af Gager og Lønninger i Finantsaaret 1859—60 bliver gjældende for Finantsaaret 1860—61 med Hensyn til vedkommende Embedsmænd og Bestillingsmænd paa Island.

Den eventuelle Lov overskrives: Lov om Udbetaling af Gager og Lønninger i Finantsaaret 1860—61 til Embedsmænd og Bestillingsmænd paa Island, tilligemed Sagens Overgang til tredie Behandling i den Form, den derved havde erholdt,

vedtoges eenstemmigt med 68 Stemmer

Endringsforslag til Sagens tredie Behandling indkaldtes til næste Dags Formiddag Kl. 9.

Formanden: Forsaavidt der ikke bliver stillet Endringsforslag eller ialtfald ingen af væsentlig Betydning, ønsker jeg at foretage denne Sags tredie Behandling imorgen, hvortil jeg da skal erhverve Thingets Samtykke.

Det følgende Nummer paa Dagsordenen var: anden og sidste Behandling af Statsrevisorernes Beretning til Rigsdagen med Hensyn til Statsregnskabet for 1856—57. (1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 3968 ff.).